



Children's Mission

WITH THE LORD FOR THE CHILDREN

UKRAINE

Jerntæppet brast i Lyudmilas hjerte s. 10–12

BANGLADESH

Aparna sagde nej til børneægteskab s. 9

FILIPPINERNE

Mary Ann takker for hjælp til uddannelse s. 15

NR 1 2018



Children's Mission

INDHOLD

- 3 Brød och lektiehjælp i Moldova
- 4-5 Tidligere fange: "Gud betyder alt for mig!"
- 6-7 Devent: Mentorskab skaber nye virksomheder
- 8 Menstruationskopper i Loki
- 9 Forvandlede liv i Bangladesh
- 10-12 Jerntæppet brast i Lyudmilas hjerte
- 13 Virksomheder, som støtter Children's Mission
- 14 Nye husforældre
- 15 Mary Ann takker for hjælpen

**CHILDREN'S MISSION
SKANDINAVISK BØRNEMISSION**

POSTADRESSE:

Søvangsvej 53, 2650 Hvidovre

TELEFON: 53537304

E-MAIL: info@childrensmmission.dk

WEB: www.childrensmmission.dk

CVR-NR.: 1750 1682

BESTYRELSE

Peter Thomsen, Vivian Lykke,
Bo Wallenberg

REDAKTØR: Eva Ruderstam

OVERSÆTTELSE FRA SVENSK:

Svend Løbner

FORM: PCG Malmø

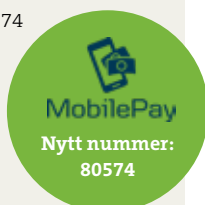
TRYK: KEPA Tryck, Kävlinge

BANK:

Nordea, Søborg Afdeling
Reg. nr.: 2256
Konto nr.: 6445 550 599

MOBILEPAY: 80574

GIRO: 921-6464



*Glade børn på Children's
Missions skole Shining Light
i Filippinerne.*

Uddannelse er nøglen til succes

Kære faddere og livreddere!

Mens jeg skriver denne leder til jer, sidder jeg i lufthavnen i Manila. Jeg har været i Filippinerne og besøgt vores arbejde. Det har været en vidunderlig uge, og jeg er så fuld af indtryk og glæde.

Besøg på vores missionsfelter er højdepunktet i mit arbejde. Når man ser og møder alle disse børn og forældre, som får del i vores hjælp, får man nye kræfter og forstår, hvor meget vores hjælp betyder. For mange er vores hjælp forskellen mellem et liv i fattigdom og lidelse eller muligheden for at hæve sig op over fattigdomsgrænsen og kunne få et værdigt liv.

Filippinerne er det land, hvor Children's Mission startede sit arbejde, og vi har været aktive her i over 30 år. Ofte modtager vi rapporter fra vores tidligere fadderbørn, der har været i stand til at gå i skole takket være Children's Mission. Nu er de voksne, har afsluttet deres uddannelse og fået arbejde, men de glemmer aldrig Children's Mission, og hvad vi har betydet for dem.

En af mine fineste julegaver denne jul var, da en pige kontaktede mig på Facebook. Hun fortalte, at hun havde boet på lossepladsen i Manila, men blev en af vores fadderbørn, som vi støttede gennem hele hendes uddannelsesforløb. I dag er hun selv lærer og meget taknemmelig for, at vi gav hende denne mulighed.

Da jeg var på Molfrid

Center ved lossepladsen i Manila, spurgte jeg lærerne, om de vidste, hvem hun var. Deres øjne fyldtes med tårer, da de fortalte, hvordan hun først gik på vores forskole, og hvordan hun derefter blev et af vores fadderbørn, som fik betalt sin uddannelse af os. De fortalte også, hvor fattig familien var, og at hun aldrig ville være kommet i skole, hvis det ikke havde været for Children's Mission.

I Filippinerne hjælper vi omkring 10.000 børn og forældre hvert år. Gennem årene er hundredtusindvis af børn og familier er blevet hjulpet gennem vores arbejde. Mange af disse børn er voksne i dag og kan påvirke samfundet.

At give børn en uddannelse er nøglen til fremgang. I Skandinavien møder vi ofte skoletrætte børn, men på vores skoler oplever vi en enorm glæde. Børnene føler sig så privilegerede, fordi de har fået denne chance.

Kære faddere, jeg ønsker med hele mit hjerte, at I får mulighed for at besøge vores arbejde engang og se, hvordan jeres gaver forvandler liv. Som leder af Children's

Mission er jeg så taknemmelig for den tillid, I viser os ved at støtte vores arbejde. Uden jeres gaver kunne vi ikke gøre noget!

Jeg ønsker jer det allerbedste, og det er Guds rige velsignelse!



Bo Wallenberg
**BO WALLENBERG
GENERALSEKRETÆR**

23-årige Irina får hjælp fra Children's Mission, blandt andet gennem en ged.

Children's Mission i Moldova

Brød, geder, lektiehjælp og håb for fremtiden

I CORNESTI, MOLDOVA, driver Children's Mission et dagcenter. Hver dag kommer 35-40 børn fra familier med store behov. I dagcentret får børnene varm mad, de får hjælp til lektierne, og de kan deltage i forskellige aktiviteter. Vi fortæller også om Jesus og giver dem håb for fremtiden.

Det er børn, der har særlig brug for opmærksomhed og omsorg. Når vi kommer tæt på dem, bliver deres sorg vores sorg og deres glæde vores glæde.

Catalina

12-årige Catalinas liv er ikke så nemt. Hun er fra en fattig familie med seks børn, hvor moren er eneforsørger, mens faren har alkoholproblemer og kun arbejder i perioder.

Catalina har fået lektiehjælp i vores dagcenter siden begyndelsen. Først var hun genert og usikker, men hun udviklede sig gradvist til en anden person. Hun sluttede sig til vores bibelundervisning, og vi gav hende små ansvarsområder.



Catalina

I dag er hun en person, der virkelig er til at stole på. Hun deltager i aktiviteterne, leder koncerter og er begyndt at gå i kirke.

For nogen tid siden led hun af en alvorlig knoglesygdom, og hun gik til langvarig behandling. Vi bad for hende og besøgte hende.

En dag kom hun tilbage som en stærk og lykkelig fighter.

Hun tager stadig medicin, men hun tillader ikke sygdommen at stjæle hendes barndom, venner og liv.

Irina

Irina er 23-årig enlig mor. I tre år boede hun hos en mand og blev udsat for sult, vold og ydmygelse. Hun fødte to børn og er nu gravid med sit tredje barn.

Situationen var så dårlig, at de sociale myndigheder tog sig af børnene en måned, mens Irina fik hjælp til at få prioriteterne i orden og rydde op i sit hjem.

Nu er børnene tilbage hos deres mor. Familiens liv er langt fra enkelt, men de er taknemmelige for at have fået en ny chance.

Children's Mission har givet familien en ged, som kom på det rigtige

tidspunkt og blev til stor velsignelse. Vi har også haft mulighed for at vise og fortælle om Guds kærlighed.

Når problemerne opstår, kommer Irina til kirken. Der får hun hjælp og der møder hun mennesker, der accepterer hende og elsker hende.

Brødhuset

Children's Mission driver også bageriet "Brødhuset". Hver dag bager de brød til tre dagcentre, hvor mellem 110 og 120 fattige børn kommer. Brødet går også til fattige familier, ældre og handicappede.

En gammel kvinde fortalte mig, at det brød, hun modtager, er den eneste mad, hun får, og at hun spiser brød med te hele ugen igennem.

Vi er taknemmelige for Gud for, at Children's Mission kan give brød hver dag til denne kvinde og til andre trængende, og at vi gennem bageriet kan vise folk, at Gud elsker dem og hjælper dem med deres behov. Gennem arbejdet i Children's Mission giver vi håb og Guds kærlighed til mennesker, der har det svært, og vi oplever, hvordan Gud forvandler folks liv i Moldova.

NATALIA MOCAN





TIDLIGERE FANGE:

”Gud betyder alt for mig!”

Vasyl sammen med fire af sine seks børn.

Vasyl troede aldrig, at han ville komme levende ud af fængslet. Han var 32 år gammel, og det føltes, som om livet var overstået. Men inde i fængslet modtog Vasyl Jesus i sit hjerte, og håbet begyndte at spire. I dag er han gift og har sex børn og rejser til fængsler for at give håb til andre fanger.

VASYLS MOR DØDE, da Vasyl kun var tolv år gammel. Moderens død blev et stort chok. Hun havde elsket ham højt og taget sig godt af ham. Nu blev hjemmet tomt og koldt, og for at fylde tomheden begyndte han at flygte hjemmefra og skulke fra skole. Han fik nye venner, lærte at stjæle og forsøgte sig med alkohol og narkotika.

Det gik hurtigt nedad bakke, og Vasil endte i et ungdomsfængsel og lærte reglerne i den kriminelle verden. Fængslet gjorde ham kun hårdere, og da han kom ud, begyndte han at røve og stjæle, og snart var han tilbage i fængslet. Han blev vurderet til at være en meget farlig vaneforbryder og blev sendt til Ukraines bedst bevogtede fængsel for farlige fanger, Sokal.

Forholdene var meget vanskelige,

og hver måned døde mellem 30 og 40 fanger på grund af udmattelse eller tuberkulose og andre sygdomme. Vasil tilbragte syv år i Sokal og troede ikke engang, at han ville komme levende ud af fængslet.

”Skal jeg dø her?”

Som følge af Gorbatsjovs ”perestroika” fik kristne lov til at evangelisere i fængsler, og i 1989 kom de første kristne til Sokal. I 1993 ankom Bo og Sigvard Wallenberg med en kristen gruppe fra Skandinavien. Det var første gang, at udlændinge fik lov til at komme ind i fængslet. Over 900 fanger kom til mødet, og mange modtog Jesus i deres hjerter. Så begyndte bibelklasserne i fængslet, og hele stemningen begyndte at ændre sig.

Vasyl kom til et kristent møde i fængslet. Der mødte han kristne fanger og hørte Guds ord. Langsomt begyndte hans hårde hjerte at smelte.

”Er det virkelig meningen, at jeg skal bruge mit liv i fængsel? Skal jeg dø her? Er mit liv allerede forbi som 32-årig?” Det var nogle af de spørgsmål, han stillede sig selv.

En dag tog han en beslutning. Han gik ned på knæ og råbte: ”Gud, hvis du er til, så red mig”. Da de kristne besøgte fængslet igen, bad han en oprigtig bøn og åbnede sit hjerte for Jesus.

Fra den dag blev livet ændret radikalt. Jesu kærlighed, fred og glæde kom ind i Vasyls hjerte, og han ønskede bare at dele sin glæde med hele verden.

”Gud tilgav mig, og nu er jeg hans barn. Gud elsker mig!” siger han.



Lyudmila och Stefan Lonyuk på besøg hjemme hos Vasyl.

Lammet efter knivangreb

Men ikke alle fanger forstod Vasyls glæde. En gang, da han fortalte om Jesus, trak en anden fange en kniv og påførte ham en alvorlig skade. Han blev lam i den ene arm og det ene ben. Mens han mistede bevidstheden, hviskede han: "Jeg tilgiver dig, for min Gud har tilgivet mig så meget."

I seks måneder var Vasyl i fængslets sygeafdeling, hvor han bad og læste Bibelen. Han blev meget berørt af historien om, hvordan Jesus helbrede en lammet mand. En dag på et møde, hvor de kristne brødre bad for hinanden, kunne Vasyl pludselig mærke, at hånden og benet fungerede igen. Gud helbredte ham helt!

Fangerne mødtes dagligt for at læse i Bibelen og bede. En fængselskirke blev oprettet, så blev afholdt hvert år, og fire bibelstudiegrupper blev dannet.

Da Bo Wallenberg engang spurgte fængselschefen, om han havde oplevet nogen forandring i fængslet efter at Children's Mission begyndte at komme, svarede chefen: "Missionen åbnede fængselsporten for Guds kærlighed, og kærligheden har ændret alt!"

Familiefar og evangelist

Vasyl blev løsladt fra fængslet i 2001. Han fik job, og efter et år giftede han sig. Nu har han og hans kone seks vidunderlige børn. Vasyl er i dag præst, evangelist og grundlægger af en velgørhedsorganisation, der hjælper handicappede børn.

I mange år har han arbejdet som frivillig for Children's Mission i Ukraine. Han arrangerer møder og samler tidligere fanger og hjælper blandt andre enker, forældreløse og handicappede.

Han rejser også rundt til fanger i andre fængsler i Ukraine, Rusland og Moldova og fortæller om sit liv og om Guds kærlighed. Drømmen er at starte en stor kirke for alle tidligere fanger.

"Gud betyder alt for mig, og mit hjerte vil altid takke ham," siger Vasyl.

LYUDMILA LONYUK

Children's Mission spredte juleglæde

Fødevarerpakker, julegave, julefester – og julemad på hospitalerne. Julen blev en intens, men fantastisk tid for Children's Mission i Ukraine.



JULEN ER ÅRETS MEST travle tid for Children's Mission i Ukraine, og julen 2017 var ingen undtagelse. Julegaver blev uddelt til titusinder af børn, og pakker med fødevarer ankom til fattige hjem. Desuden blev 4.100 patienter i de fem største hospitaler i Lutsch budt på julemad ved to lejligheder: på St. Nikolajs dag den 19. december og ved den ukrainske juleaften den 7. januar.

"De syge var så taknemmelige. Det var en fantastisk overraskelse for dem. Maden på hospitalerne er frygtelig dårlig, og familierne må komme til hospitalerne og medbringe mad til patienterne. De, der ikke har slægtninge, der kan stille op, har det meget svært. Men denne jul fik de en fantastisk julemiddag med kød, fisk, frugt, grøntsager og slik.

– Alle jer der har bidraget med penge – ikke mindst indbyggerne i den svenske by Osby, som lavede en stor indsamling – forestil jer 4.100 ukrainere sidde og spise julemiddag sammen med jer, fortæller Lyudmila Lonyuk, som leder Children's Missions arbejde i Ukraine.

Flere fødevarerpakker end nogensinde er blevet distribueret. Children's Mission har også uddelt masser af slik og julegaver til børn.

"Børn, der lever under vanskelige omstændigheder, har brug for en opmuntring. Jeg ville ønske, at I kunne have set, hvor lykkelige børnene blev, siger Lyudmila Lonyuk.

EVA RUDERSTAM

En pige i kørestol modtager slik og julegaver.





devent™
DEVELOPMENT | ENTREPRENEURSHIP



Agnes Kamau
(længst til højre)
bager ikke kun selv.
Hun underviser
også andre.

Agnes Kamau i Kenya har altid haft en passion for madlavning og startede sin egen virksomhed allerede for 18 år siden. Takket være iværksætteruddannelse har hun fået hjælp til at udvikle sin forretning til et stabilt firma, der satser på fremtiden.

I NAIROBI DRIVER Agnes Kamau "Aggys Pastries" (Aggies bagværk), en virksomhed, der består af flere afdelinger – en cateringafdeling med bagning og madlavning, undervisning i bagning og madlavning og et hotel.

"Jeg har altid haft en passion for madlavning og har bagt kager og andet bagværk, som jeg solgte."

"Før var min indtjening og mit overskud dårligt dokumenteret, og de penge, jeg tjente, blev brugt med det samme i stedet for at blive sparet op eller investeret."

I 2011 kom Agnes i kontakt med Mary Kamore. Hun leder EPTF (Economic Projects Transformational Facility),

der arbejder med iværksætteruddannelse i Kenya. Sammen kom de frem til, at Agnes skulle påbegynde en iværksætteruddannelse.

"Agnes elsker, det hun gør, og har et stærkt ønske om at udvikle sig. I dag er hun sået sin virksomhed til at vokse ordentligt, mens hun er blevet mentor for andre," siger Mary Kamore.

Hidtil har Agnes været mentor for fem personer i Mathares slumområde i Kenya. Derudover har hun oplært ti studerende i bagning, og i øjeblikket tilbyder hun at tage fire af dem som lærlinge.

Gennem vejledning får iværksættere hjælp til langsigtet og stabilt iværk-

sætteri. Den peger også på åndelige principper for iværksætteri.

Agnes Kamau er taknemmelig for EPTF, der har investeret tid og energi på at øge hendes viden.

"Nu leder jeg mit firma og styrer økonomien professionelt. Jeg sætter mål, der hjælper mig med at gå fremad," siger Agnes.

I en god måned omsætter hun, hvad der svarer til 7.300 kr. og kan optjene et overskud på omkring 2.800 kr. Inden for to år planlægger hun at udvide sin forretning til at omfatte flere nye områder, baseret på den vision, hun har opstillet for Aggys Pastries.

PRISCA MWANGI

Kenyarejse giver smag på mere

Da 17 svenskere rejste til Kenya i efteråret, oplevede de ikke kun dyr og natur. De fokuserede på de mennesker, der får hjælp til et værdigt liv gennem Children's Missions og Devents arbejde.

Den 21. oktober mødtes 17 personer i Landvetter lufthavn for at tage en 14 dages tur til Kenya. De fleste af deltagerne havde aldrig været i Kenya før, og forventningerne var store. Det blev en meget vellykket tur, hvor vi lærte hinanden godt at kende og oplevede Kenyas vidunderlige befolkning, natur og dyreliv. Vi blev dybt berørt af alle de mennesker, vi mødte, som gennem deres egne virksomheder nu vokser ud af fattigdom og føler stor glæde og stolthed over det.

Vi besøgte Children's Mission Africa og samarbejdsorganisationerne EPTF og ICL, som indgår i bibelorganisationen Navigatørerne. De arbejder blandt



andet med iværksætteri, samfundsudvikling, uddannelse og humanitære indsatser, og vi mødtes med flere iværksættere, der havde modtaget deres uddannelse gennem organisationen.

Derefter tog vi afsted til det verdensberømte Masai Mara-reservat på en tredages safari. Det var en mægtig oplevelse at se den milevide savanne brede sig så langt øjet rækker og se alle de vilde dyr.

Allerede den første aften så vi en løveflok på 10-12 løver. Næste morgen besøgte vi vadestedet ved Masai Mara-floden, hvor millioner af gnuer og zebraer krydser over to gange om året.

Krokodille, gepard, thomson-gazelle, flodhest, hyæne, næsehorn, bøffel, elefant og bavian er blot nogle af de forskellige dyr, vi så, foruden alle de farverige fugle.

Tilbage i Nairobi var besøget hos babyelefanterne endnu et højdepunkt. Forladte og forældreløse elefantunger får en chance for at overleve og komme tilbage til de vilde elefanter.

KRISTER JALLÉN

Flid og mentorskab gav Emmanuel egen svinefarm

Emmanuel Mwesigwa har opnået nye levevilkår gennem flid og udholdenhed, men også takket være sin mentor Samuel Isabirye.

EMMANUEL ER 19 ÅR gammel. Han er fra en fattig og udsat familie i Uganda. Hans far giftede sig for anden gang og forlod Emmanuels mor. Som den ældste søn måtte Emmanuel forlade skolen for at støtte familien i stedet.

Han fik et arbejde hos Samuel Isabirye med at tage sig af grise. Et par måneder tidligere var Samuel selv blevet uddannet i husdyrhold og iværksætteri gennem Devents projekter sammen med Centre of Evangelism.

På Samuels gård lærte Emmanuel, hvordan man passer grise. Han fandt

ud af, at det var et godt supplement til den sædvanlige indtægt i landsbyen, hvor han lavede mursten.

Samuel delte sin viden og sine erfaringer og blev en livscoach for sin unge medarbejder.

Emmanuel arbejdede hårdt og sparede op af sin løn, indtil han kunne købe egne grise. I dag har hans flid givet ham kapital og viden til at drive sin egen svinefarm, som giver hele familien en indkomst.

Takket være indtægterne fra svineproduktionen og Children's Missions

program i Uganda har Emmanuel nu også mulighed for at opfylde sin drøm: at afslutte skolen.

Nogle gange kan folks drømme opfyldes, ved at en anden person tror på dem, og ser, hvad de kan blive til. Sådan er det med Samuel og Emmanuel.

Det er også tilfældet, når Children's Mission givere gør det muligt for os at være Jesus hænder og fødder i Afrika. Ved at fungere som mentorer for yngre mennesker hjælper vi dem til et værdigt liv.

CHELIMO KETER



MENSTRUATIONSKOPPER

En smart løsning på et skjult problem

Manglende menstruationsbeskyttelse får mange piger i den tredje verden til at blive hjemme fra skole, når de har menstruation. Nu bliver menstruationskopper introduceret til pigerne på Children's Missions skole i Lokichoggio, Kenya.

Piger i Loki lærte, hvordan menstruationskopper fungerer.



ET SKJULT PROBLEM er piger og kvinders adgang til menneskerettigheder i den tredje verden. Desværre er emnet ofte tabubelagt, selvom det er den mest naturlige ting i verden.

I Lokichoggio, Kenya, er problemet blevet meget mærkbart, idet nogle af vores skolepiger nu er kommet i pubertetsalderen. Hygiejnebind er dyre og er heller ikke gode for miljøet. Vi ved, at mange piger i den tredje verden vælger at blive hjemme fra skole de dage, hvor de har menstruation, fordi de føler sig usikre på grund af dårlig menstruationsbeskyttelse.

Sådan vi vil ikke have det. Piger bør have samme mulighed som drenge for at gå i skole og skal ikke behøve at blive hjemme på grund af et problem, der angår os alle.

"The Cup"

Vores datter Anna gjorde mig opmærksom på menstruationskoppen "The Cup". Jeg kontaktede Camilla Wirsén, en svensk ildsjæl, der arbejder med The Cup Foundation i Kenya. Hun har sam-

men med hendes lærere introduceret menstruationskoppen med stor succes på flere skoler i Kenya.

Hvad er det gode ved menstruationskoppen? Der er mange ting. Koppen er lavet af silikone, som er et medicinsk testet materiale. Det opsamler blodet, der derefter tømmes regelmæssigt, en til to gange om dagen, i løbet af perioden. Koppen genbruges efter skylning. Meget lidt vand er påkrævet. Den samme kop kan derefter bruges i op til fem år!

En kop koster mellem 200 og 400 kroner, så der er mange penge at spare. Den er let at bruge for såvel unge piger såvel som for ældre kvinder. Der er heller ikke noget "affald" at håndtere, og derfor er den meget miljøvenlig.

Viste og fortalte

Efter lange samtaler og mange spørgsmål besluttede vi at lade en af underviserne komme til Loki for at introducere The Cup. På en uge mødte underviseren forskellige grupper: lærerne sammen med Children's Missions lokale

samarbejdspartner LEDO, chefer og byens ledere, vores skolepiger og deres forældre, andre kvinder fra byen og også nogle af de såkaldte Raya-piger, der ikke går i skole.

Det var meget spændende at se, hvor interesserede alle var, både kvinder og mænd. Underviseren præsenterede det hele meget professionelt, og da ugen var gået, var der ingen tvivl. Alle var enige: Dette er en smart løsning! Det vil vi prøve!

Kommer i gang for alvor

En forsøgsgruppe af kvinder har prøvet koppen i tre måneder, og da deres erfaring er meget positiv, vil vi nu gå i gang på alvor. Mere træning er nødvendig, inden vi uddeler kopperne. Camilla Wirsén har et veludført program, hvor hun også inkluderer drenge i uddannelsen. De skal også lære, hvordan pigerne har det, så de kan respektere dem, siger hun.

Vores håb er at give skolepiger kopperne gratis, mens kvinder får dem til nedsat pris.

BIRGITTA ARNLUND

Koen forsørger Merinas familie

MERINA SOREN og hendes mand arbejder som daglejere i Bangladesh. De har to børn, der går i grundskolen.

"Vores arbejde som daglejere er uregelmæssigt, og indkomsten er ikke nok til at forsørge familien. Før levede vi virkelig fra hånden til munden og måtte låne fra andre. Men folk ville ikke låne penge til os, fordi vi havde svært ved at betale tilbage," siger Merina.

Gennem Children's Mission har familien nu fået en ko, som har givet dem nye livsbetingelser.

"Vi kunne aldrig have forestillet os, at vi kunne få vores egen ko. I har virkelig reddet os. Jeg er så glad for koen, men også fordi I har bevaret kontakten med os for at se, hvordan vi har det."

"Mine børn er meget glade, når de kommer til besøg og ser en ko i vores hus."



Merinas familie har modtaget en ko fra Children's Mission.

Aparna sagde nej til børneægteskab

I DAG HAR HUN ET JOB OG FORSØRGER SINE SØSKENDE

Mit navn er Aparna Roy, og jeg har studeret på Home of Peace indtil 2006. Der blev jeg også socialt og moralsk bevidst, og det inspirerede mig til at se positivt på min fremtid.

Da jeg kom hjem efter uddannelsen, var det svært. Min familie var meget

fattig, og det var svært for min far at betale skoleafgift for mig og mine fire søskende. Derfor besluttede min familie, at jeg skulle bortgiftes. Men jeg nægtede. Jeg var under 18 år, og jeg havde lært på Home of Peace, at piger, som bliver bortgiftet så tidligt, får mange problemer i livet.

Jeg formåede at overbevise mine forældre om ikke at gifte mig bort. Jeg bad dem om ikke at behandle mig som en byrde. I stedet ville jeg tjene penge til familien ved at arbejde som syerske. I Home of Peace fik jeg træning i syning, og jeg havde en drøm om at stå på egne ben.

Men helt ærligt: det var ikke så nemt at opfylde drømmen. Jeg havde ingen penge til at købe en symaskine for, og jeg havde ingen mulighed for at fortsætte med videre studier, og det gjorde mig så frustreret.

Da talte Gud til mig, og jeg så et lille lys. Jeg kontaktede Home of Peace, som valgte at hjælpe mig igen. Jeg fik lov til at gå på universitetet, og de gav mig også en symaskine. Nu kunne jeg begynde at syge tøj til mine naboer og få en indkomst, som blev til stor hjælp for min familie.

I dag arbejder jeg som socialrådgiver og kan yde økonomisk støtte til mine søskende, så de kan fortsætte deres skolegang. Jeg går på arbejde med værdighed og respekt.

Det er takket være Home of Peace og al den hjælp, jeg har fået dér, at jeg i dag har et job og kan hjælpe andre. Jeg ville aldrig have været, hvor jeg er i dag, uden den hjælp.

Jeg beder til Gud, om at Children's Mission og Home of Peace kan fortsætte med at hjælpe endnu flere børn.

APARNA ROY



Aparna Roy.



Lyudmila Lonyuk leder Children's Missions arbejde i Ukraine

"Jerntæppet brast, både i vores land og i mit hjerte"

Lyudmila Lonyuk leder Children's Missions arbejde i Ukraine. Hun voksede op i et ateistisk land, men da Ukraine åbnede dørene mod vest, åbnede Lyudmila sit hjerte til Jesus.

Kærligheden fra ham deler hun nu med andre.

"Vi kan give folk mad og tøj, der hjælper i øjeblikket, men hvis vi ønsker at hjælpe dem i dybden, må vi også tilbyde håb og Jesu kærlighed," siger hun.

DA LYUDMILA LONYUK voksede op i Sovjetunionen, blev hun fortalt, at hun boede i verdens bedste land. I Sovjetunionen kunne alle leve et godt liv i modsætning til de kapitalistiske lande, hvor folk havde det svært og måtte lede efter mad på lossepladserne.

"Jeg husker en gang, da jeg gik i skole. Da blev vi bedt om at indsamle legetøj, som vi kunne sende til børnene i de kapitalistiske lande. Vi havde ikke så meget legetøj, men vi syntes, det var så synd for de børn, der havde det svært, at vi gav, hvad vi havde."

Sovjetunionen var et ateistisk land. De fleste kirker var blevet ødelagt under kommunismen, og myndighederne gjorde, hvad de kunne for at forhindre folk i at gå i kirke.

"Under de store kristne højtider stod der vagter uden for kirkerne. De familier, der gik ind i en kirke, kunne regne med store problemer."

Døre til omverdenen blev åbnet

I 1991 blev alt forandret. Ukraine blev selvstændigt, og dørene til omverdenen blev åbnet.

"Inden da var det næsten umuligt at rejse til udlandet, og det var ikke en idé at studere engelsk. Vi fik at vide, at det kun var spioner, der havde brug for engelsk."

"Men nu kom mange vesterlændinge ind i landet, herunder mange evangelister. Vi fik at vide, at mange i Vesten bad for Sovjet og om, at Gud ville fjerne jerntæppet. Og det var præcis, hvad der skete."

Lyudmila arbejdede som assistent for rektoren på en stor skole med 1.500 elever. Der kom fire kristne bibelskole-



"Det er så vidunderligt, når du ser, hvad arbejdet fører til. At se et barns strålende øjne er det hele værd."

LYUDMILA LONYUK

elever, som skulle være i praktik et par uger på skolen.

"Der var ikke mange, der turde lukke dem ind, men jeg sagde ja. Jeg tænkte, at det kunne blive interessante lektioner. Jeg fulgte mange lektioner og lærte meget – både om indholdet i undervisningen, og om måden at møde børnene og undervise dem på. Samtidig begyndte Gud at arbejde med mit hjerte."

Slægtninge sendt til Sibirien

Lyudmila's familie havde været ateister i tre generationer, og Lyudmila havde ikke skænket troen mange tanker.

"Min gamle farmors søskende var kristne, men de blev sendt til Sibirien og døde der. Ikke desto mindre var min gamle farmor aldrig vred. Hun sagde, at Gud giver og Gud tager. Allerede dengang opdagede jeg, at kristne havde en særlig kærlighed i deres hjerter."

Som afslutning på praktikforløbet inviterede de udenlandske studerende til et stort møde i Kulturhuset. Over 1.000 børn deltog – også Lyudmila.

"Det var et evangelisk møde, og da de spurgte om nogen skulle blive kristne, sagde mange ja. Jeg var en af dem. Jeg modtog Jesus i mit hjerte den dag, og jeg kan stadig huske, hvordan mit hjerte hamrede. Den dag var det, som om jerntæppet brast - også i mit hjerte."

Da Lyudmila's mand Stefan hørte, at hun var blevet kristen, blev han bange.

Pinsekirken i Ukraine gennemgik en hård tid. De blev også betragtet som en smule gammeldags. Ofte fik pinsefamilier masser af børn. Konerne arbejdede ikke uden for hjemmet, og børnene studerede ikke på universitetet.

"Men Stefan havde ikke behøvet at bekymre sig. Vi har altid været en lykkelig familie, men da Gud kom ind i familien blev det endnu bedre. For det første blev min datter kristen og derefter min mand og min søn."



Hjælp Children's Mission

Et halvt år senere kom en stor gruppe svenskere til Lutsch. Lyudmila blev spurgt, om hun kunne hjælpe med at lave programmer og oversætte. Hun havde trods alt lært lidt engelsk, selv om det mest handlede om grammatik og ikke om at tale.

Nu mødte Lyudmila Sigvard og Bo

Wallenberg for første gang, men også Mirja Adolphi, som dengang ledte Children's Mission i Ukraine.

"Jeg begyndte at hjælpe Mirja og Children's Mission i fritiden. Det var meget interessant, og arbejdet føltes meget vigtigt."

Efter et stykke tid blev Mirja meget syg og måtte flyves tilbage til Skandinavien. Lyudmila gik ind og tog sig af arbejdet midlertidigt. Efter seks måneder blev hun udnævnt til ny leder af Children's Mission i Ukraine. Et år havde hun et dobbeltarbejde, inden hun i 1994 afsluttede skolen for at engagere sig fuldt ud i missionen.

"Jeg er så taknemmelig til Gud for alt, hvad jeg har oplevet gennem Children's Mission i Ukraine. Vi har været i stand til at hjælpe så mange mennesker, og der er så mange, der er blevet frelst. Det er en vidunderlig Gud, vi har."

"Jo, der har ganske vist været både høje bjerge og dybe dale, og det har ikke altid været nemt. Det er sket, at jeg har været trist og har grædt, når folk ikke forstår. Men når vi kommer i problemer, må vi bede og råbe til Gud. I både vanskelige og lette tider føler vi Guds tilstedeværelse. Han forlader os aldrig. Det giver mig styrke at arbejde for ham."

"Vi har også haft enorm støtte i Bo Wallenberg, som er kommet og har opmuntret os, når det var svært. Han er en ægte pionér, som altid kommer med en positiv indstilling."



Takket være Children's Missions givere kan Lyudmila give børnene i Ukraine mad og tøj – og menneskeværd.

Hjælper så mange som muligt

Lyudmila konstaterer, at hun elsker mennesker, og at hendes drivkraft er at kunne hjælpe så mange som muligt.

"Når jeg ser tilbage på de 25 år, der er gået, er der masser af fantastiske historier og nogle triste historier. Hver dag har Gud hjulpet os, og vi har set en vidunderlig frugt."

Lyudmila fortæller om alvorligt syge børn, som opereret og dermed er blevet reddet for livet, om uddeling af fødevarer, om arbejde på hospitaler og børnehjem, og om Children's Missions fængselsarbejde.

"Vi har set seriemordere, der er blevet frelst, og som har stiftet familie. Vi har regelmæssig kontakt med tidligere fanger, der er blevet frelst, og det er fantastisk at se deres nye liv sammen med Gud. Det er ligegyldigt, hvad de var før. Med Gud er de en ny person."

"Det er så vidunderligt, når du ser, hvad arbejdet fører til. At se et barns strålende øjne er det hele værd."

Der er stadig mange i Ukraine, der har det svært. Især når arbejdsløshed eller alkoholisme er med i billedet.

"Der er så mange børn og familier, der har brug for hjælp. De har brug for

humanitær hjælp, men endnu vigtigere er det, at vi kommer med menneskeværd og fortæller folk, at de er værdifulde. Mad og tøj hjælper et stykke tid, men Guds kærlighed kan forvandle alt. Hvis vi skal hjælpe i dybden, må vi også tilbyde håb.

Lyudmila mener, at livet er blevet meget rigere.

"Når du har Gud i dit hjerte, har du alt. Det var som om, jeg var blind, men fik Guds lys at se. Eller som om verden før var sort-hvid, men fik farve, da Gud malede verden for mig."

EVA RUDERSTAM



Children's Mission

Send os din e-mail!

Vi ønsker e-mail adresse på vore faddere, så vi bedre kan holde kontakt til alle faddere og samtidig spare på omkostningerne.

Vi vil derfor være taknemmelige, hvis I vil sende jeres e-mail adresse til alice@childrensmission.dk eller ringe på telefon 53 53 73 04.

Tak!



Virksomheder, der støtter Children's Mission

Ikke alene privatpersoner, men også virksomheder kan gøre en værdifuld indsats for at hjælpe udsatte børn. BioGaia og Hymer Center er to fantastiske eksempler.

"Børnene er vort håb"

BIOGAIA ER ET svensk lægemiddelvirksomhed, der er en af verdens førende inden probiotika, der er kosttilskud med den gode bakterie *Lactobacillus reuteri*, der bekæmper dårlige mikroorganismer i mavetarmkanalen. Mange af virksomhedens produkter anvendes indenfor børnesundhedssektoren. Virksomheden har i øjeblikket 118 medarbejdere, og deres produkter sælges i 90 lande. Peter Rotschild er administrerende direktør.

"Jeg mødte Bo Wallenberg i Manila for ret længe siden. Han viste mig Children's Missions arbejde dér, og jeg blev meget

berørt af børnenes skæbne og indsatsen fra Children's Mission.

Mødet førte til et samarbejde mellem BioGaia og Children's Mission, som har varet i mange år.

"BioGaia var blevet et rentabelt foretagende. Jeg mener, at vi også har pligt til at give noget tilbage til samfundet, og hvad er mere fortjenstfuldt, end at hjælpe børn, der lider? Børnene er vort håb, så vi bør gøre alt, hvad vi kan, for at ernære dem, holde dem sunde og uddanne dem, siger Peter Rothschild.

EVA RUDERSTAM



Peter Rotschild
leder BioGaia.
Man kan læse mere
om virksomheden
på www.biogaia.se.

Vil du vide mere om, hvordan du hjælper Children's Mission gennem din virksomhed?

Læs mere på www.barnmissionen.se/foretag
eller kontakt os på +46 40 689 30 40

"Vil hjælpe til, hvor jeg kan"

HYMER CENTER ER EN virksomhed, som har specialiseret sig i husbiler og campingvogne. Virksomheden blev grundlagt i 1968, da den 21-årige Aner

Engstrand lige var blevet færdig som maskiningeniør.

I år fejrer Hymer Center sit 50 års jubilæum. Virksomheden omsætter for over 400 millioner kroner og har fem salgscentre og et montage- og skadescenter. Aner Engstrand leder fortsat virksomheden, og hele familien – hustruen Gunilla og de fire børn – arbejder i dag i virksomheden.

"Min kristne tro har præget mig på en sådan måde, at jeg altid vil være retlinet. Mit adelsmærke skal være, at du altid skal kunne stole på mig og firmaet. Jeg har ikke profit som min ledestjerne, men jeg vil gerne hjælpe, hvor jeg kan, selv om det kræver ofre, siger Aner Engstrand.

Han mødte Bo Wallenberg på en optagelse af tv-programmet En sang om glæde.



Aner Engstrand leder Hymer Center.
Man kan læse mere om virksomheden
på www.hymercenter.se.

– Det var som en hilsen fra Gud. Selvom Bo ikke kendte mig, kom han hen til mig og sagde, at han ville bede for mig, da jeg havde spørgsmål til sponsoreringen af programmet. Det var præcis sådan, det var, og dette møde betød meget for mig.

Da en tyfon ødelagde store dele af Children's Missions arbejde i Tacloban på Filippinerne, følte Aner og hans familie, at de skulle være med og støtte.

"Derefter har jeg fortsat med at bidrage til Children's Mission i Filippinerne. Jeg bliver oprørt, når uskyldige børn bliver dårligt behandlet.

"Children's Missions arbejde for udsatte børn er noget, vi i vores familie ønsker at fortsætte med at støtte i fremtiden. Vi ved, at det gør en utrolig stor forskel, og børnene er vores fælles fremtid," siger Aner Engstrand.

Husforældre

– EN OPGAVE, DER ER MERE END ET JOB

Ivy og Julius Mislant er nye husforældre i Children's Missions børneby i Filippinerne. "At tjene Gud ved at hjælpe børn er noget, der gør os lykkelige," konstaterer de.

SIDEN 2012 HAR Children's Mission drevet en børneby i udkanten af storbyen Manila i Filippinerne. Landsbyen er bygget til ni familier og i alt 72 børn. De børn, der kommer til børnebyen, skal være forældreløse, forladte eller på anden måde have så store problemer i den familie, de kommer fra, at de har brug for en ny familie. De må blive i børnebyen indtil det enten er muligt at blive genforenet med deres familier eller pårørende, blive bortadopteret eller til de er voksne nok til at klare sig selv.

I august 2017 begyndte Ivy og Julius Mislant at arbejde som husforældre i børnebyen. De er begge 27 år og har været gift i fire år. De har en treårig datter, og i familien er der også Ivy's yngste søster, som er 14 år gammel.

"Vores første dag som husforældre var fuld af spænding og overraskelser. Vi spekulerede meget på, hvordan det skulle gå," siger Ivy.

Bønner fik hjertet til at smelte

Den første uge var de "midlertidige husforældre" i et hus med otte børn. De indså, at der var mange nye ting at lære og tage i betragtning.

"Den første uge var både udmattende og forvirrende. Men efter en uge, hører vi nogle af børnene i deres bøn bede: "Gud, jeg ønsker mig en mor og far som Ivy og Julius. Kan ikke gøre dem til min mor og far?" Disse bønner fik vores



Julius og Ivy Mislant med sin store familie i Children's Missions børneby.

hjerter til at smelte, og vi forstod virkelig børnenes behov for en moder- og faderfigur, der virkelig bekymrer sig om dem, og sørger for at børnene har det godt."

Glade, stolte og taknemmelige

Efter to uger blev Ivy og Julius spurgt, om de var villige til at blive de officielle husforældre i denne familie. Da havde Gud rørt ved deres hjerter, og de sagde ja.

"Det er udmattende, ansvarsfuldt og kompliceret, men vi er glade, stolte og taknemmelige til Gud for at han lader os få denne opgave."

Nu har de udviklet deres rutiner. Hver aften samles familien for at læse Bibelen, bede sammen og dele, hvad der er sket i løbet af dagen. I julen tog de på udflugt med picnic i en park, og hver søndag besøger de kirken sammen.

"Det er sjovt at se, hvordan børnene udvikler sig, og at vi trives så godt sammen. Det føles dejligt at blive kaldt mor og far af ni børn. Vi håber, at vi kan vise os værdige til kaldet og bidrage positivt til børnenes udvikling," siger Ivy og Julius Mislant.

EVA-MARI BLOMQVIST

ANNONS

ANNONS

Vi stödjer Barnmissionen!

"Husbil ger en känsla av frihet. Tack vare vår positiva utvecklingstrend och lojala kundkrets kan vi hjälpa utsatta barn att genom en trygg tillvaro få en framtid där drömmar, mål och frihet är möjligt. Vi stödjer därför Barnmissionen i deras livsviktiga arbete att hjälpa barnen – vår framtid."

VD, Aner Engstrand



Mary Ann takker for hjælp

I 14 år har Mary Ann modtaget hjælp fra Children's Mission i Filippinerne og hendes svenske fadder for at kunne uddanne sig. I dag arbejder hun som lærer og ønsker at motivere sine elever til at påtage sig livets udfordringer. "Jeg har indset betydningen af uddannelse, og jeg er så taknemmelig for al den hjælp, jeg har modtaget. Det har forvandlet mit liv," siger hun.



MARY ANN SABERON BLANQUE voksede op med forældre og seks søskende i et fattigt område i Manila. Forældrene havde kun midlertidigt arbejde, og indkomsten var lav. Men syv år gammel kunne Mary Ann komme med i Children's Missions skoleprogram.

"Det var en mulighed, der kom for at forvandle mit liv," siger Mary Ann.

"Jeg elskede min fadder så meget. Hun gik aldrig glip af en mulighed for at sende en lille gave til jul eller til min fødselsdag. Jeg følte, at jeg var værdifuld og elsket. Vi sendte breve til hinanden. Jeg fortalte hende om mit liv og mine studier. Det var den eneste

måde, jeg kunne takke hende på for al den hjælp, jeg modtog."

16 år gammel begyndte Mary Ann – samtidig med studierne – at arbejde på en restaurant, så hun kunne hjælpe sine søskende til også at komme i skole.

Fik hjælp i 14 år

I 14 år har Mary Ann modtaget økonomisk hjælp fra Children's Mission til at fuldføre sine studier. Hun tog eksamen fra en af de største statsuniversiteter i Filippinerne.

"Jeg blev den første i min familie til at få en universitetseksamen og har modtaget flere priser."

I to år arbejdede hun natskifte i industrien, mens hun studerede i dagtimerne for at få lærerfærdigheder.

"Det var søvnløse nætter og travle dage, men det betalte sig. For nogle måneder siden kom den store velsignelse – jeg fik min eksamen!"

Mary Ann har arbejdet som lærer i fire år, især i forskellige computerfag.

– Jeg fortæller eleverne om min baggrund, fordi jeg vil motivere dem til at kæmpe. Livet er fuld af udfordringer, men jeg ser udfordringerne som velsignelser fra Gud. Han ved, at vi er stærke nok og i stand til at håndtere dem."

Hædret og taknemmelig

Mary Ann Saberon Blanque er meget taknemmelig for den hjælp, hun modtog gennem Children's Mission.

"Jeg føler mig så velsignet, fordi jeg måtte være med i et så godt sponsorprogram. Det er svært at forestille sig, hvordan mit liv ville have set ud i dag, hvis jeg ikke havde fået lov til at være en del af Children's Missions skoleprogrammer og modtage sponsorering i så mange år. Jeg er beæret over at have været en del af Children's Missions arbejde i Filippinerne."

"Jeg er så taknemmelig for Children's Mission og for al den uselviske hjælp, som I giver til filippinske børn som mig. Jeg ville ønske, at jeg kunne mødes med Children's Missions sponsorer og takke dem for alt, hvad de har investeret i mit liv. Jeg vil også opfordre alle faddere til at fortsætte med at sponsorere Children's Missions arbejde. Fra bunden af mit hjerte og på min families vegne, siger jeg mange tak og ønsker Guds velsignelse!"

EVA RUDERSTAM



Mary Ann Saberon Blanque sammen med Zeny Ablang, som leder Children's Missions sponsorprogram i Filippinerne.



Children's Mission



MANGE TAK!

– for din støtte til Children's Missions arbejde

GIV DIN GAVE VIA:

Mobile Pay: 80574

Girokort: 921-6464

Netbank: Reg. nr. 2256 Konto nr. 6445 550 599

FØLG OS GERNE PÅ

www.childrensmmission.dk

[WWW.FACEBOOK.COM/CHILDRENSMISSION](https://www.facebook.com/CHILDRENSMISSION)

